

ದೇವಪ್ಪ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ.. ಮಾಡೇವಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಬೆ ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿನ ಮುಂದೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಹುಲ್ಲಿತಿದ್ದಳು. ಮುಂದೆಲ್ಲ ನೆರೆಕೆರಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಕಟ್ಟಿ ಮುಜ್ಬಾಲೀ ಅಟ ಅಡುತ್ತಿದ್ದವು. ‘ಕಟ್ಟಿ ಮುಚ್ಚೇ ಕಾಡೆಗೂಡೇ.. ಉದ್ದಿನ ಮೂಟ ಉರುಳೇಹೋಯ್ಯ. ನಮ್ಮಾಯ ಹಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟೇ..ಬಿಟ್ಟೇ. ನಿಮ್ಮಾಯ ಹಕ್ಕಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಕರ್ಗಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗಲೇ ಸೋಜಪ್ಪ ನಂಬಂಡನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮನೆಯ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮಾಡೇವಿಗೆ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಪ್ಪಕ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಂದ ನಂತರ ಕಳಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ದೇವಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಹಾಗೇ ಹೇಳಿದರಂತೆ.

ದಿನಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದವು. ನಂಬಂಡನ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತೇ ಇತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಬಂದು ಒಂದೇ ದಿನವಿದ್ದು ಹೇರಣಿದ್ದ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದ ಮಾಡೇವಿಗೆ, ‘ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿರೋದೇ ಹೆಚ್ಚು ಒಮ್ಮೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂಧೆ ಶೇಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಾಯ್ದೆ. ಸುಮಿತ್ರು’ ಎಂದಿದ್ದು. ಇತ್ತು ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾವು ಏರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಪ್ಪು ದಿನ ಹಕ್ಕಿಯವರಿಗೆ ಗೌಡರು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಓಟು ಹಾಕಿ ಗೊತ್ತು. ಈ ಬಾರಿ ಸ್ವರ್ದೇ ಜೋರಾಗಿತ್ತು. ಸೋಜಪ್ಪ ಒಬ್ಬ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೇರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ‘ನೀವೆಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ಓಟು ಹಾಕಿ. ನಂಬಂಡ ಬಂದ ನಂತರ ಹೇಳಿ.. ಅಯ್ಯಾ?’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವಳು ಗೌಡರ ಮನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗೆ, ‘ಶಾ ಕೇರಿಯವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಷ್ಟು ಪವತ್ತರಿಂದ ಅರವತ್ತು ಓಟಗಳು ಬರುವಾದು. ನಾಬುಯಾರಿಗೆಹೇಳುತ್ತೇವೋ.. ಅವರಿಗೇಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಚಿಂಟೆ ಮಾಡಬೇಕಿ. ನೀವು ಉಲ್ಲಿದ್ದರ್ಕೆಲ್ಲಾ ವೃಷಣೆ ಮಾಡಿ. ಹಂಗಸರಿಗೆ ಸಿರೆ.. ಗಂಡಸರಿಗೆ ಮಾಮಾಲೆ ಇತ್ತಾದಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರುದಿನ ಮಾಡೇವಿಯನ್ನು ಕರೆದ ಗೌಡರು, ‘ನಂಬಂಡ ಸೋಜಪ್ಪನ ತಾವ ದುಡು ಈಸೋಂಡಿದಾನಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮಾಡೇವಿ ಹೊನವಾಗಿ ಕತ್ತಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ, ‘ಅಡ್ಡಾಕೆ ಅವನ ತಾವ ಹೋಗಿದ್ದು? ಕಷ್ಟ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ ನಾನೋ ಕೊಡ್ಡು ಇರಲ್ಲವಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಮಾಡೇವಿ ಮಾತನಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಗೌಡತಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿದಳು. ಗೌಡರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯ್ಯ. ‘ನಿನ್ನ ಕೆಲಸಾನಾ ಇದು? ನನ್ನ ತಾವ ಯೋಜಕ್ಕೂ ಅಗಲಿಲ್ಲಾ ನಿಂಗೀ? ನಿಂದೇ ಅಧಿಕಾರ ಆಗೋಯ್ಯಾ? ಈಗ ನೋಡು.. ಸೋಜಪ್ಪನ ತಾವ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆಂತ ದುಡ್ಡ ಈಸೋಂಡಿದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರು ಅಂತಾರೆ. ಎಪ್ಪು ಜನ ಅಂಗ ಹೊಗ್ಗುತ್ತೇ ಗೊತ್ತಾ?’ ಎನ್ನತ್ತು ಕೋಪದಿಂದ ಹಂಡತಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿದರು. ಗೌಡತಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸರಗೆಳಿಸುಕೊಂಡು ಹೊನವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು.

ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದವು. ನಂಬಂಡ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಜೆನ್ನಾಗಿ ದುಡ್ಡಾ ತಂದಿದ್ದು. ಜೊತೆಗೆ ಹಂಡತಿಗೆ ಸಿರೆ, ಮಗಿನಿಗೆ. ತನಗೆ ಬಿಟ್ಟೆಗಳೂ ಬಂದಿದ್ದವು. ಹೊಸ ವೆಲೆಬ್ಬೀಲ್ ಕೂಡ ಬಂದಿತ್ತು. ಉಂಟ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸೋಜಪ್ಪರ ತಾವ ಹೋಗಿ ಅವರ ಬಾಕಿ ಕೊಡಾಣ ಅಂತಲೇ ದೇವಪ್ಪನೋಡನೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಬಸನಿಂಗನೂ ಬಂದ. ಅವನೂ ಸಂಭಳ ತಂದಿದ್ದ. ಕೆಲಸ ಕಾಯಮಾಗಿತ್ತು. ಮಾಡೇವಿಗೆ ಸಂತನದ್ವಾರಾಯಿತು.

ಬಾಡುಂಟವಾಯಿತು. ಬಸನಿಂಗನ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದಾಯಿತು. ‘ಇನ್ನ ಮಾತ್ರಕೆ ನೀವು ಕಷ್ಟಪಡೋದು ಬ್ಬಾಡ. ದಾವಳಿಗರಲೇ ಮನೆ ಮಾಡಣ. ನಂಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವು ಕೊಡ್ಡಾರೆ. ಈಗ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಸಂಭಳ ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವು ಕೊಟ್ಟಬೇ. ಮೂರವರೂ ಆರಾಮಾಗಿರಳು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಮಾಡೇವಿಯ ಕಣ್ಣಗಳು ಸಂತಸದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡವು. ನಂಬಂಡನಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಆನಂದವಾಗಿತ್ತು. ‘ಹೌದು ಕಟ್ಟಾ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಸೋಜಪ್ಪರ ದುಡ್ಡ ಕೆಟ್ಟುಬಿಡಾಣ. ಹಾಪ.. ಇಪ್ಪು ದಿನ ಒಂದ ಮಾತೂ ಹೇಳೆ ಕಾಯಬೇ. ಕೇಳ್ಳೂ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ಬಸನಿಂಗ ‘ಸೋಜಪ್ಪರ ಬಳಿ ನೀವಾಕೆ ದುಡ್ಡ ಈಸೋಂಡಿದ್ದಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ವಿಷಯವನ್ನು ನಂಬಂಡ ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ. ಮಾಡೇವಿ, ‘ಹೌದು.. ಹೌದು..’ ಎಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ‘ನಿನ್ನ ಫೀಸಿಗೆ.. ಮಾಡೇವಿಯ ಅಸ್ತ್ರೆ ಉಳಿಗೆ.. ಗುಡಿರವ್ವಾಗಿ ಹರಕೆ ಕಟ್ಟೋಂಡಾಗ.. ಎಲ್ಲ ಅವರೇ ಕೆಟ್ಟಬೇ. ಭೋ